

Italija se skriva pripravljeno na vojno z Jugoslavijo, kot trdijo fašisti

Pariz. — Francoskemu časopisu se poroča iz Rima o vzrokih odstopa glavnega tajnika fašistovske stranke, Turatija. Poročila pravijo, da je glavni vzrok, da je Turati odstopil njegov razboriti govor, ki ga je imel nedavno na nekem fašistovskem zborovanju v Milanu. V tem govoru je posebno naglašal, da bo moral fašizem doprinesiti velike žrtve, in da bo morala Italija, ako hoče izraziti svojo voljo, v kratkem napovedati vojno. Kakšni vzroki so Turatija napotili k temu govoru, še ni jasno. Misli se pa, da Turati ni nastopil po lastni volji, pač pa po izrecnem navodilu svojega poveljnika — Mussolinija. Toda učinek tega govora se je tako zaznal v tujemstvu, in na Italijo je prišel tak pritisk od drugih držav, da je moral Mussolini žrtvovati tajnika svoje stranke, da je pomiril razburjene duhove. Francosko časopisje pa kljub temu povdarja, da ni več daleč čas, ko bo Mussolini izzval vojno napram Jugoslovanom.

Senator Oddie protestira proti delavcem

Reno, Ne., 1. novembra. — Senator Oddie iz Nevade je danes brzojavil predsedniku Hooverju, rekoč, da železnice v državi Nevadi zaposlujejo tujcemške delavce z veliko nižjo plačo kot pa bi jo morali dobivati ameriški delavci. In to je tudi radi visoke carine republikancev, kot pravi "Enakopravnost."

Argument

Republikanski senator McCulloch je izjavil, da prohibicija še ni imela v desetih letih dovolj prilike, da bi prestala svojo preskušnjo. Dajmo ji priliko! In odgovoril je bivši zvezni pravdnik McCormick: "Deset let hi navšine, pogonov in vlovov, deset let, ko vas barabe v uniformah streljajo kot zajce, ker pijete kozarec vina ali pive. Moj Bog, to je preveč!"

Križišče na W. 130th St.

Okrajna oblast se bavi z načrtom, da naredi most preko ali pod železniškim križiščem na W. 130th St., v West Parku, kjer se je zadnje čase pripetilo že toliko nesreč. Železnice morajo predložiti tozadevne načrte do 21. novembra. Nakupiti se bo morala zemlja, ki leži med Puritas in Lena Ave. Križišče bi moralo biti že zdavnaj odpravljeno.

Zboljšana vožnja

Družba cestne železnice je te dni upeljala zboljšano vožnjo po Euclid Ave., do 212. ceste. Vožnja znaša do konca linije 16 centov. Kare vozijo vsako uro, ob času pa, ko prihajajo in odhajajo delavci z dela, pa vsake pol ure.

Policijska straža

Volivni odbor naznanja, da bo najmanj 400 policistov stražilo volivne koč v terek, ko se vršijo volitve.

Pogreb Dolinarja

Dodatno k poročilu pogreba Frank Dolinarja se naznanja, da se vrši pogreb v terek dopoldne ob 9. uri v cerkvi sv. Kristine. Ranjki je bil star 57 let. Njegova soproga je umrla 19. junija, lanskega leta. Blag spomin obema!

George Bender baje nima svojih knjig v redu, trdi urednik Raper

"Ni res," je govoril v soboto urednik časopisa "The Cleveland Press," "da je George Bender povzročil, da je bila odpravljena takozvana Marshall postavka, ki je dovoljevala vaškim biričem vdirati v mesta in preganjati kršilce prohibicije. Resnica je pa ta: Bender je pobiral denar v ta namen skozi eno leto. Ko se je preselil v Columbus, je imel nabranega že kakih \$70.000. Par dni prej pa, ko je bil čas, da se vložijo predlog v državni zbornici za uničenje Marshall postavke, je Bender povedal, da nima dovolj podpisov, da bi se mogel predlog vložiti. Baje mu je manjkalo od 50.000 do 60.000 imen. V enem samem okraju je imel dovolj imen, toda manjkalo pa mu je dovoljno število imen v 87 okrajih. Avtomobilski klub in organizacija proti prohibiciji so tedaj povzročili, da se je dobilo dovolj veliko število imen. Novembra meseca, 1927, je Bender dal za prečiščeno izjavo držanemu tajniku, kot zahteva postava, da je nabral \$26.000, da je pa imel stroškov \$42.000. Med drugimi stroški je navedel Bender 10 tisoč dolarjev za znamke, in Raper bi rad vedel, kdo je šel na pošto in kupil 500.000 znamk po 2 centa. Bender se je ponudil, da bo nabiral prispevke, toda 25 procentov nabranega denarja je slo onemu, ki je denar pobiral..."

Pogreb gangeža je veljal enajst tisoč dolarjev

Chicago, 1. novembra. Krsta, v kateri so bili nešeni ostanki ubitega gangeža Joe Aiello, ni veljala nič manj kot \$11.000. Za cvetlice, katere je dobila vdova po ubitem raketirju, so bile vredne več tisoč dolarjev.

Sodnik Weygandt

Državljeni, jutri boste volili tudi dva sodnika za apelatno sodnijo v Clevelandu. Prav resno vam svetujemo, da volite sodnika Weygandt, ki je najboljši sodnik, kar jih je imel Cleveland v zadnjih petdesetih letih. Nikar ne pozabite poiskati njegovega imena na sodniškem tiketu. Naredite križ pred njegovim imenom in ne bo vam žal.

12 avtomobilov

Na Superior Ave., in 17. cesti je bil sinoči od nekega truka povozen neki moški, George Hutchinson. Voznik truka najbrže ni vedel, da je koga povozil, ker je peljal kar naprej, in 12 petniških avtomobilov je za njim vozilo preko trupla, preden so doznali, da leži povozeni na cesti.

Pazite na plin

V hiši na 10549 Clairdon Ave. je nastala večeraj eksplozija plina, ki je uničila vso hišo in povzročila \$7500 škode. Okna na sosednjih hišah so popokala. Policija trdi, da je nekdo nalašč povzročil razstrelbo.

Učitelji in porotniki

Učitelji so se pritožili na sodniji, češ, da oni ne morejo opravljati porotniške službe. Sodnik Powell pa je te dni odločil, da morajo biti učitelji ravno tako klicani na porotno službo kot vsak drug državljan.

Zidarji

Pri gradnji nove slovenske cerkve sv. Vida je zaposlenih sedaj deset slovenskih zidarjev, ki so jako spretni pri svojem delu.

Nocoj zvečer je shod našega naroda v Grdinovi dvorani.

Nocoj zvečer bo imela slovenska naselbina večer, kot ga nismo že dolga leta imeli. Tisoče naših rojakov bo prislo v Grdinovo dvorano, da se snidejo in pogovorijo iz oči v oči o silnem blufanju, ki ga počenja republikanska stranka zadnjih deset let nad našim narodom in nad vsem ameriškim narodom sploh. To bo shod, kakoršnjih smo bili vajeni že od prvega začetka, ko so prvi Slovenci postali ameriški državljani, in se za njimi prihajali novi in novi borci, možje in žene. Ta shod ni samo za možje in fante, ta shod je ravno tako za ženske in dekleta, vsak, ki je državljan, je prijazen vabljen. Pomenili se bomo medseboj po domače, prijateljsko, obenem bomo pa protestirali, ker imamo vlado, ki zna pač bogatinom povzročiti, da postajajo še bogatejši, a delavci stradajo — pet milijonov delavcev strada pod današnjo vlado.

Pominte, da se narodni shod vrši v GRDINOVI dvorani na 6025 St. Clair Ave., kjer so se leta in leta vršili enaki shodi naših Slovencev in Hrvatov. S. N. Doma ni bilo mogoče dobiti za isti večer, in Grdinova dvorana je istotako ali še bolj obširna za enake shode kot kaka druga dvorana. Prostora je za več tisoč ljudi, ki bodo vsi dobro slišali.

Kot glavni govornik na shodu bo Hon. Robert J. Bulkley, kandidat demokratske stranke za zveznega senatorja iz države Ohio. Bulkley je imel po državi Ohio tekem zadnjih petih tednov nad 200 govorov, katere je slišalo več kot en milijon ljudi. In kar je bistveno v tem, Bulkleya so poslušali večina republikanci, ker demokrati ga dobro poznajo, in kjerkoli so republikanci poslušali Bulkleya, tam so obljubili, da bodo volili za njega kot demokrata.

Bulkley je prihodnji predsedniški kandidat demokratske stranke v Zedinjenih državah. Na njega zro oči vseh pravih, poštenih Amerikancev, ki se želijo otresti tiranije, ki jo izvaja danes republikanska stranka nad ameriškim narodom. Slovenci imamo izvanredno čast, da imamo nocoj tega odličnega in poštenega Amerikanca v svoji sredini, ki bo prihodnji predsednik Zedinjenih držav. Pridite pogledat in poslušat.

Poleg njega govori, kot je obljubljeno, James Cox, bivši trikratni govornik države Ohio in predsedniški kandidat v letu 1920. Kot pristen demokrat, ki nosi vedno s seboj delavsko unijsko karto tiskarjev, bo znal marsikaj povedati.

Govor poln sarkastike in humorja bo pa imel Peter Witt, najbolj sloveči govornik v državi Ohio, katerega sovražijo kapitalisti-republikanci, toda ga

ljubi priprosti narod, ker vedno drži z njim in se bori za njegove pravice. Za ta govor Witta vlada tako zanimanje med ameriškim narodom, da bodo vsi angleški časopisi poslali svoje posebne poročevalce na ta shod.

Shodu slovenskega in hrvatskega naroda nocoj zvečer bo predsedoval odlični slovenski odvetnik, zastopnik mladje demokracije v Clevelandu, Mr. Frank J. Lausche, ki je poznan med narodom kot pristi demokrat z iskrenim prepričanjem do principov demokratske stranke, ki je stranka priprostega naroda.

Na shodu nastopijo nadalje: Adam J. Damm, bivši naš councilman, bivši nestni blagajnik, ki kandidira danes za okrajnega blagajnika, katerega dolžnost je pobirati davke od vaše lastnine. Mr. Damm je nad 30 let med nami, v naselbini, in ima tisoče prijateljev med Slovenci in Hrvati. Pridite ga poslušat. On vam ima povedati posebno poslanico.

In John Sulzmann, kandidat za šk-rifa, ki bo tako sijajno zmagal! Povedal vam bo, zakaj misli biti šk-rif. Rekel nam je, da nima denarja, da bi ga trošil za kampanjo, toda šel je od hiše do hiše in s svojo prirojeno prijaznostjo si je pridobil ponovne tisoče volivcev. In nocoj jih bo povedal nekaj zasoljenih.

Govoril bo urednik našega časopisa, Mr. Louis J. Pirc, in sicer o splošnem pomenu in veliki važnosti volitev v splošnem in za Slovence še v podrobnosti. Govoril bo naš slovenski councilman Mr. John L. Mihelich, govoril bo naš kandidat za državnega poslanca, slovenski odvetnik Mr. Joseph J. Ogrin. Govoril bo pa tudi državni prosekutor, Mr. Ray T. Miller, ki bo znal drugače povedati ljudem kot pa sirota "Enakopravnost," ki pleše po komandi Maurice Maschketa.

Skratka, to bo sijajen shod, kot ga že leta in leta nismo imeli v naselbini. Dvorana je vsa prenovljena, prostora je za tisoče ljudi, preskrbljeno bo vse za red in udobnost. Pridite vsi, naši prijatelji, Slovenci in Hrvati, ki ste se leta in leta trudili za svoje državljanske pravice. Slišali boste stvari, kot jih še niste nikdar ali pa že dolgo ne.

Pomnite, da je to protestni shod slovenskega in hrvatskega naroda proti brezposelnosti, proti suhačem, proti ošabnosti republikancev, ki hočejo narediti iz vas navadne sužnje, potem, ko so vas oropali za delo in zaslužek. Pridite vsi, slišali boste iskrene, domače besede in povedalo se vam bo, kako se otresti onih, ki niso za vas. In imeli bomo uspeh!

Iskrena beseda slovenskega delavskega prijatelja glede volitev jutri

Politične stranke in principi letošnjih volitev bodo gotovo ostali v glavi naroda, ker še nikdar v spominu se politikarji niso tako tresli, kakor letos, in tudi zanimanje naroda je večje. Državljeni, odprimo svoje oči; kakor lačni delavci, pomislimo kaj se godi danes, da ne bomo naredili sami sebi krivice. Vzemimo fakte zadnjih dveh let, in ako ste zadovoljni s prosperiteto in prohibicijo je vaša dolžnost, da volite "straight" republikanski tiket, pa naj si bo Zamorec ali Kitajec kandidat.

Vzemimo prohibicijo. Prohibicija je bila vpeljana leta 1919 pod administracijo Woodrow Wilsona. Kongres, kateri je bil republikanski v večini, je sprejel 18. amendment in zahteval, da se odobri, in to je resnica. Ko je prišla predloga do Mr. Wilsona, je isto vetiral. Potem je republikanski kongres čez njegov "veto" sprejel ta proklet 18. amendment. Ali ni to resnica, g. Grill? Poglejmo principe, ne pa stranke. Dve leti smo jedli in pili Hooverjeve obljube, katere nam je dal dve leti nazaj, da bo prosperiteta. Seveda to je resnica, da je bila — samo za njega in njegove prijatelje.

Poglejmo, kako lahko bi dali delo, ako bi ne bili slepci. Poprej, ko ni bilo prohibicije je prišlo v blagajno blizu tri milijone dolarjev od davkov na pivo in v žganje. Do \$400.000.000 je prišlo v državno blagajno in mesta so dobila druge milijone. Država plača letno do 50 milijonov, da aretirajo par bootlegerjev. Koliko delavcev bi lahko dobilo delo za 3 milijone dolarjev po \$5 na dan? Ker ste republikanci tako "studirani," dajte malo rabiti vaše glave ne pa samo jezike v volilnih časih.

Kaj je naredil Cooper za farmarje letos, ko se je pisalo, da bo na razpolago milijone dolarjev, da se jim pomaga? Vprašam, koliko je dobil od države revni farmar? Nič drugega, kakor "bluff"! In potem se je pa "Enakopravnost" potrkala na prsi z besedami, da je Cooper dal farmarjem dež po 30 dneh suše. Ali ni to resnica?

Čas je prišel, da se govori resnico, pa naj vdari kamor je, bodi republikanec ali demokrat. In tudi delavskih neodvisnih časopisov dolžnost je, da se pozabi osebne napade in da se piše in dela za zboljšanje razmer od današnjih. "Enakopravnost" je bila ustanovljena kot list za delavce, ne pa za republikance. Zaradi tega, delujeta za delavske kandidate, pa naj bo republikanec ali demokrat. Pozabili ste še našega rojaka, Slovenca Ogrina, zaradi tega ker ni republikanec—in vi pravite, da izdajate slovenski list! Napad na Bulkleya je direktno napad na delavca, ker Bulkley je priporočan od vseh delavskih organizacij—in če bi McCulloch ne bil tako zagrizen in nasproten delavcem zadnja leta bi se pa drugače poročalo od naših delavskih voditeljev.

Zaradi tega se mi čudno zdi, da tisti, kateri so bili tako močni socijalisti in komunisti, in taki naprednjaki, so pozabili vse principe in hočejo delavca prodati, kakor je prodal Judež Kristusa.

Napadajo John Sulzmann, da ni sposoben. Vprašajte, ali

Število brezposelnih se viša. Republikanska stranka je brez vse moči

Washington, 1. novembra. Zvezna vlada še danes nima nobenih natančnih številk glede števila brezposelnih v Zedinjenih državah. Zato je pa tudi delo zvezne komisije glede brezposelnosti toliko bolj težavno. Da je število 3.500.000 veliko premajhno, se lahko razvidi že iz dejstva, da je bilo v republikanski krizi v letu 1921 in 1922 nad štiri milijone delavcev brez dela in vendar se dotična kriza ni tako hudo občutila, kot jo delavci čutijo danes pod predsednikom Hooverjem. In vendar je sam delavski tajnik Davis v letu 1921 izjavil, da je bilo tedaj šest milijonov brezposelnih v Ameriki. Medtem pa vlada in delavski voditelji pričakujejo, da se brezposelnost ne bo še tako hitro dala ugnati in pravijo, da bo največ ljudi brez dela nekako v februarju, in da se bo šele potem začel položaj na bolje obračati.

"Lady Windermere"

Nad 400 oseb se je udeležilo sinoči predstave, ki jo je priredilo društvo Triglav v Slovenskem Narodnem Domu. Igra "Lady Windermere" je bila izvrstno igrana, in soditi po aplavzu občinstva, je morala ugajati. Natančnejšo oceno bo gotovo kdo izmed navzočih dopisal.

Opereta

"Adam Ravbar" je ime opereti, katero je uprizorilo sinoči pevsko društvo Jadran v Slovenskem Delavskem Domu na Waterloo Rd. 400 udeležencev je prišlo v dvorano. Igra je bila fino uprizorjena, petje kot igranje je lepo uspelo. V finančnem kot v moralnem oziru je bila opereta lep uspeh.

Mr. John Zupančič ima pismo pri Mr. Louis Zupančiču na 16501 Waterloo Rd.

* Jutri imajo svoj god vsi, ki so dobili sv. Karla za svojega patrona.

je naredil več za delavca Sulzmann ali Eirick? Gotovo Sulzmann!

Poglejmo Gormana in Zmunta, ki je zadnja leta rajše dajal delo skebom kakor organiziranemu delavstvu. In vzemite še druge kandidate in pregledajte njih rekorde, da boste volili pravilno.

Ker zadnjih šest let niso republikanci pokazali nič, je narod popolnoma opravičen, da si izbere druge voditelje v državnih službah.

Jaz pišem te besede ne kot strankar, ampak kot neodvisen delavski prijatelj. Zaradi tega priporočam

R. J. Bulkley—za U. S. senatorja;

Charles A. Mooney—za kongresmana 20. distrikta;

Robert Crosser—za kongresmana 21. distrikta;

John M. Sulzmann—za šk-rifa;

Adams J. Damm—za blagajnika;

J. F. Gorman—za county commissioner-ja;

Joseph J. Ogrin—za State Representative.

In ako volite "straight" demokratski tiket letos, si boste naredili večjo naprednost, kakor pa če volite republikanski tiket. Pomislite in volite!

Anton Vehovec, 19100 Keewanee Ave.

Mr. Anton Vehovec

Nocoj se vrši shod slovenskega in hrvatskega naroda v Grdinovi dvorani. Omenili smo že več govornikov, ki nastopijo nocoj, in zadnji trenotek se je prijavil kot govornik Mr. Anton Vehovec, ki je bil dvakrat kandidat za mestnega councilmana v 32. vardi. Mr. Vehovec je bilo z veseljem povedano, da lahko govori, in med drugimi dobrimi govorniki boste nocoj lahko slišali tudi Mr. Vehovca, ki bo v nekaj besedah povedal, o čemur misli, da je prav za naš narod.

Pod zemljo

Gotovi trgovski krogi so se začeli zanimati, da se začne z gradnjo podzemeljske železnice pod Euclid Ave. do 22. ceste. Delo bi veljalo \$22.000.000.

VREME

Volite "straight" demokratsko. To pomeni, da naredite križ takoj v krogu pod petelinom. S tem volite proti brezposelnosti, proti suhačem, proti praznemu žepu. Bodite možje, volite in pridite nocoj na shod v GRDINOVO dvorano.

Naši novi naročniki

Pretekli teden so se sledeči naši rojaki naročili na slovenski dnevnik "Ameriška Domovina": Anton Možina, Mohican Ave., Mrs. Angela Volk, No. Tonawanda, N. Y., Anton Brenčič, Valentin Pakiž, Mrs. Anna Perko in Mrs. Mary Nagode iz Roseboom, N. Y., Mrs. Jennie Logar, Cherry Valley, N. Y. Vsem prav iskrena hvala!

* Princ Waleški odpotuje februarja v južno Ameriko.

Mi odgovorimo!

Sirota "Enakopravnost" piše, da je George White, demokratski kandidat za governorja države Ohio, glasoval v kongresu za 18. amendment, ki je upeljal prohibicijo v Zedinjenih državah. In zlobno pristavi sirota "Enakopravnost," da "Ameriška Domovina" mora molčati k temu, ker ne more odgovoriti. Ex-socialista Grilla, ki je urednik "Enakopravnosti," opozarjamo, da pregleda uradni zapisnik kongresa Zedinjenih držav iz leta 1918, ko je bila Volstead postava sprejeta v kongresu. George White sploh član kongresa ni bil tedaj, torej kako bi mogel glasovati! Laž ima kratke noge! Ali smo odgovorili, g. vardini vodja republikancev?

2

"AMERIŠKA DOMOVINA"
(AMERICAN HOME)
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
Published daily except Sundays and Holidays

NAROCNINA:
Za Ameriko in Kanado na leto ...\$5.50 Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00 Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00
Za Evropo celo leto \$7.00, pol leta \$3.50.
Posamezna številka 3 cente.

Vsa pisma, dopise in denarne pošiljave naslovite: Ameriška Domovina,
4117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Tel. Henderson 0628.

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office
at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

83 No. 258. Mon. Nov. 3rd, 1930.

Volite "straight"

Povprečni volivec bo imel prihodnji terek precej za pomisliti in preštudirati, da bo svojo državljansko in volivno dolžnost pošteno in pravilno izvršil. Saj boste dobili v roke devet ali deset tikev ali volivnih listkov, o katerih boste morali odločiti po svoji volji, pameti in premišljenosti.

Glavni volivni listek je seveda oni, na katerem volite zveznega senatorja, kongresmana, governorja, državne poslance in senatorje ter okrajne uradnike. To je oni tikev, na katerem so tiskani kandidati posameznih strank za omejenen urade.

Na tem tikevu boste dobili v drugi vrsti sliko petelina. Takoj pod petelinom je pa velik krog. V ta krog naredite križ, potem pa pustite ves tikev v miru. Na ta način namreč ste gotovi, da ste protestirali s svojim glasom proti brezposelnosti, katero so povzročili republikanci.

Na isti način boste volili za senatorja Robert J. Bulkleya, katerega ime se nahaja pod petelinom. Volili boste za Slovenca, za Joseph J. Ogrina kot za državnega poslance, volili boste za Adam J. Damma kot za okrajnega blagajnika, volili boste za John Sulzmanna za šerifa, volili boste za Ray T. Millerja kot za državnega pravdnika.

Republikanska stranka je letos v Clevelandu kot poražen laški fašist. Zbegani so in se poslužujejo vsakovrstnih trikov, da bi še enkrat preslepili ljudi pri volitvah. Toda njih vrč je razbit, njih beseda je stokrat prelomljena, in 100,000 brezposelnih delavcev v Clevelandu je živa priča republikanske polomije.

Ne bojte se ničesar, pa tudi ne verjemite ničesar republikancem. Nobena grožnja ne sme premeniti vašega glasu, kajti če boste glasovali za republikance, boste samim sebi trgali živež iz ust in zaslužek iz žepa.

Dobro vemo, da republikanci strahovito grozijo po vsem mestu. Zastopniki stranke, ki tako delajo, kažejo, da je njih stranka v smrtnih bolečinah, ker se poslužuje groženj in nemoralnih dejanj, da preplaši delavce.

Kje se bodo dobili delavci, ki bi volili za stranko, ki je povzročila, odkar je Hoover na krmilu, da danes strada 5,000,000 delavcev? Kje so objube dane po Coolidgu in Hooverju leta 1928, da bo narod imel veliko prosperiteto, ako voli za kandidate republikanske stranke! Hoover gospodari v Washingtonu, vi se pa ozirate, kje bi dobili kos kruha za svojo družino.

Zato pa naj bodo volitve v terek vaš protest proti obstoječemu režimu. Naj vas ne preplaši nihče, kajti slabše kot je, ne more biti. In čim več naroda se bo na ta način ravno, tem prej se bomo znebili neznosnega stanja, v katerem se nahajamo, ker republikanci so mnenja, da lahko z narodom vsako neumnost počenjajo.

Slovenci in Hrvati v Clevelandu so se letos v sijajnem številu registrirali. Mi smo se čudili tej politični zavednosti naših ljudi, in vemo, da so pripravljeni obračunati s svojimi nasprotniki.

Druge moči — in to je jako uspešno moč, ki bo kaj začela — nimate, kot da v terek volite vsi strogo demokratiški tikev, ne da bi kaj na tikevu spreminjali. Naredite križ v krogu pod petelinom in tikev je pravilno zaznamovan. S tem boste oddali uspešen protest proti suhačem, proti izkoriščevalcem in proti vsem onim, ki so vam povzročili brezposelnost. Upamo, da boste to razumeli. Govorite o tem z vašimi sosedi in prijatelji preko pondeljka in povejte jim enako.

Ne bojte se nikogar, nihče na svetu ne bo kdaj izvedel, kako ste volili, in če bi vam v volivni koči kdo hotel nagajati ali vam kaj zapovedovati, da je drugače kot smo tu napisali, se obrnite na naš urad. "Ameriška Domovina" bo skrbela, da se bo volilo pošteno, in kdor bi vam skušal groziti, radi vašega glasovanja, naznanite ga nam, pokažemo mu, kaj je postava.

Bratje in sestre, državljani in državljanke, v terek je vaš dan. Poslužite se v polni meri pravic, ki vam pripadajo kot ameriškim državljanom. Protestirajte proti brezposelnosti in prohibiciji s tem, da volite "straight" demokratiški tikev.

D O P I S I

Barberton, O.—Prosim cenje no uredništvo, da bi tudi meni dovolili napisati par vrstic v pri-ljubljeni list, Ameriško Domovino. Ker se vedno čuje o slabih časih in tudi sami radi vedno o njih govorimo, bi jaz mislila, da je boljše, da se pogovorimo o čem drugem, na primer: kako se imamo tukaj v Barbertonu.

Dne 26. oktobra so tukajšnje žene napravile surprijske party. Naši Mrs. Bertonec je njenemu rojstnemu dnevu. Bila je prav veselo iznenadena in dobro smo se imeli. Samo naši možje so se KSKJ veselili v dvorani Samo-

nekaj jezili, češ, da zakaj samo ženske napravimo party, njih pa ne povabimo. Pa pravijo: le počakajte! Kadar bo naš lovski klub imel svojo zabavo, pa tudi mi vas ne bomo povabili, pa magari če kosmatega zajca pečemo. (Bo še bolj tečen). Skoro gotovo se bodo pa premislili in tudi svoje boljše polovice povabili.

Pa še nekaj drugega in veselega imam poročati. Dne 8. novembra zvečer priredi društvo rojstvenemu dnevu. Bila je prav veselo iznenadena in dobro smo se imeli. Samo naši možje so se KSKJ veselili v dvorani Samo-

stojnega društva Domovina.

Pa še nekaj. Naši Jožeti so pustili, da je našim dekletom ženin pobegnil. Ej, pa ne bo nič! Naša dekleta ga bodo gotovo našla. Torej dekleta le vse v dvorano v soboto večer, ker ženin je prav fejsť fant in katera ga bo vjela, bo dobila ženina in potem pa še cekin. Da bo pa še več zabave, bo tudi takozvani "prestopnega leta ples." Da bo pa vsak vedel, kako se pleše, bo-

Torej Slovenci in Slovenke v Barbertonu in okolici, le vsi v dvorano dr. Domovina, v nedeljo 8. novembra. Na svidenje!

M. Šemrov.

Pred 15. leti v Clevelandu in po svetu.

Iz arhivov "Clev. Amerike" leta 1915

Dne 8. septembra, 1915, se je na zvezni sodnji v Clevelandu vršilo zaslišanje za ameriško državljanstvo. 175 osebam je bila podeljena ameriška državljan-ska pravica in med njimi je bilo 44 Slovencev, torej 25 procentov izmed vseh narodnosti v Cleve-landu. Nemcev je bilo 9, Čehov 12, Rusov 21. Ameriški državljani so 8. septembra 1915 postali sledeči naši ljudje: John Česarek, Frank Zajc, Fr. Šker-janc, Frank Verbič, John Ladi-ha, Alojzij Tomšič, Alojzij Les-jak, Leo Belaj, Jos. Gerlič, Mat Erštenik, John Zamida, Frank Kastelic, Ludvik Miklave, M. Krivacic, Ignac Kočjaž, Anton Golob, John Zalokar, John Resi-nović, John Zupančič, Paul An-tonin, Jakob Mencin, John Man-kaš, J. Jakšič, Jakob Hiti, Fr. Kržič, Anton Možina, George Kasunič, Anton Eršte, John Jančar, Martin Marn, John Ži-daršič, Jos. Verhovec, Frank Po-točar, Math Vrtovšnik, Jos. Ko-tar, Anton Koren, Jos. Stopica, Mihael Pograjc, John Eržen, J. Germ, Ed. Braniselj, Frank Če-sen, Jos. Orehovec, John Aljan-čič.

Obesil se je 10. septembra, 1915, v Clevelandu, rojak Frank Škrbina, in sicer v svojem stanovanju na 64. cesti. Delal je v White tovarni, in še dan prej je bil popolnoma normalen. Pri-jela ga je hipna ožotnost. Bil je samski in pri nobenem društvu.

Dne 9. septembra, 1915, sta se v Clevelandu poročila Andrej Škulj in Mary Gašperič. Pismo noša je 10. septembra 1915, prinesel v neko hišo na Holton Ave., pismo, naslovljeno "Gurkan." V hiši sta stanovala dva brata s istim imenom, in ker ni bilo prvega imena na pismu, sta se začela prepirati, čegavo je. Eden je bil Mike, drugi The-odore. Nastal je tepež, tekem katerega je Theodore bratu Majku odgriznil dva prsta. The-odore je ostal zmagovalac in od-prl pismo, ki pa ni bilo družega kot reklama neke trdke, kako se prežene — stenice iz sta-novanja.

Dne 10. septembra, 1915, so postali sledeči naši ljudje v Cleve-landu ameriški državljani: John Boje, Frank Šerjak, Mar-tin Oblak, Frank Juh, John Še-benik, John Kogovšek, J. Špeh, John Marolt, Adolph Polak, M. Prašnik, Anton Tomažin, Fr.

Dne 25. septembra, 1915, so se v Clevelandu poročili: Jos. Klo-bučar in Frances Volčar, Jos. Vesel in Sofija Gregorič, Frank Stupica in Ana Lukačka.

V tovarni Cleveland Work Gear Co., se je 24. septembra 1915 ponesrečil rojak Andy Kot-nik, star 25 let. Zdrabilo mu je desno nogo. Stanoval je na 1293 E. 55th St.

Rojak Josip Gregorič je dne 2. oktobra, 1915, odprl na 6418 St. Clair Ave., gledališče s pre-mijajočimi slikami.

Slovensko kavarno je odprla Mrs. Mary Rotar na 15703 Wa-terloo Rd., dne 2. oktobra, 1915.

Vesti iz domovine

Medvedji strah. Veliko raz-burjenja in govorenja je pov-zročil med ljudmi "medved," ki ga je videl neki posestnik iz Draganjih sel in neki cigan v hosti med Vavtovasjo in Drga-njim selom. Nekateri celo pravi-jo, da se klati po tej hosti kar-cela medvedja družina: sáme-c samic in dvema mladicema. Zver, če je res kaj na tem, se je priklatlila semkaj iz gozdov kne-za Auersberga, kjer uživa zver-jal posebno varstvo. Cigani si v strahu pred medvedji kurijo v taboriščih cele noči.

V šali mu je odsekal roko. Dva delavca v Zagrebu sta iz-golega dolgočasja začela sekati drva na nekem dvorišču. Sta-vila sta, kdo bo poleno z enim ma-hom sekire več in boljše raz-klal. Eden je poleno držal, dru-

Kokert, Ferdinand Zele.

Dne 15. septembra 1915, so v Clevelandu umrle radi vročine štiri osebe.

Dne 19. septembra, 1915 se je v Clevelandu vršil Vsesokolski izlet, katerega so se udeležili slo-venski, hrvatski, češki, poljski in slovaški Sokoli. Nad 4000 Sokolov je korakalo v vrstah od 67. ceste in St. Clair Ave., na Public Square.

Dne 19. septembra, 1915, so odpotovali delegatje cleveland-skih društev na konvencijo S. N. P. Jednote, ki se je vršila v Pittsburghu. Sledeči so bili de-legatji: Frances Lausche, Agnes Zalokar, J. Bogataj, A. Peter-lin, John Breskvar, L. Eršte, H. Bole, J. Požar, Jos. Kunčič, J. Markič.

Dne 18. septembra 1915 so se v Clevelandu poročili: Anton Dolinar in Katarina Klinar, Jo-sip Kralj in Mary Slak.

Slovenska Zadruga Zveza je praznovala 26. septembra, 1915, dveletnico svojega obstanka s piknikom na prostorih L. Re-cherja. Obenem se je tedaj pre-selila v svoje lastno poslopje.

"Clevelandska Amerika" po-roča z dne 24. septembra, 1915, da so imele tedaj cleveland-ske tovarne toliko dela, da niso mog-le dobiti dovolj delavcev. In kaj je danes po petnajstih letih?

Poročila sta se 22. septembra 1915 rojak Anton Gregorič in Mary Sinkovec.

Društvo Slovenec št. 1, S. D. Z., je praznovalo 26. septembra, 1915, petletnico svojega obstan-ka z bankekom v Grdinovi dvo-rani.

Matija Fabjan, po domače znan kot "Matic," se je dne 23. septembra, 1915, v napadu hip-ne blaznosti obesil.

Dne 25. septembra, 1915, so se v Clevelandu poročili: Jos. Klo-bučar in Frances Volčar, Jos. Vesel in Sofija Gregorič, Frank Stupica in Ana Lukačka.

V tovarni Cleveland Work Gear Co., se je 24. septembra 1915 ponesrečil rojak Andy Kot-nik, star 25 let. Zdrabilo mu je desno nogo. Stanoval je na 1293 E. 55th St.

Rojak Josip Gregorič je dne 2. oktobra, 1915, odprl na 6418 St. Clair Ave., gledališče s pre-mijajočimi slikami.

Slovensko kavarno je odprla Mrs. Mary Rotar na 15703 Wa-terloo Rd., dne 2. oktobra, 1915.

stojni, kjer so zaprli nekaj bra-njevk.

Čuden samoumor. V Apati-nu se je obesil 70 letni krojaški mojster Janoš Rant. K njemu se je bila svojčas priselila neka ženska, ki ga je neprestano na-govarjala, da se ž njo poroči. Nedavno se je hotela celo usmrti-ti, ker mojster Janoš ni hotel ničesar slišati o ženitvi. Zadnji hip pa ji je Janoš prerezal ko-nopec, na katerem je že visela. S tem ji je rešil življenje in na-posled ga je le pregovorila, da se ž njo poroči. Duhovnik je pri-šel v hišo, poroka je bila konča-na stvar in poročena sta nekaj dni živela čisto dobro. Zdaj se je pa Rant kar hipoma spomnil, da mu žene v resnici ni čisto nič treba in ker se je ni mogel od-krizati drugače, se je obesil.

Dolenjska korenina. Na Po-toku je umrl 78letni Martin Foršček, ki je bolehal že dalje časa. Posebna moč naših ljudi pa se kaže ravno pri tem možu. V sredo 1. t. m. je namreč še v Straži prešal in pospravljaj mošt in prišel zvečer zmujen domov in proti jutru umrl.

Ker je izgubil tožbo se je pred sodnikom koncem obravna-ve v razpravni sobi ustrelil Pod-logar Hinko, lesni trgovec iz Ivančje gorice pri Stični.

Umrli je v Kandiji pri Novem mestu širom domovine znani g. Jožef Zure, lastnik "Štemburje-ve" gostilne, bivši deželni posla-nec, župan največje slovenske občine, načelnik cestnega odbo-ra itd.

V znamenju požarov. Ogenj je do tal upepelil hišo in gospo-darsko poslopje kočarja Josipa Vajdiča iz Andrejevega pri Krškem. — Požar je uničil kozolec posestniku Stihu v Gotni vasi pri Novem mestu. — Strela je uda-rila v hlev posestnika Karla Až-beta v Dolenčicah pri Javorju. Velika stavba je pogorela in ž njo krma za 19 glav živine. In v Zgornjih Pirničah pri Medvo-dah je udarila strela v poslopje posestnika Merjaseca, ki mu je pogorelo vse imetje. — Strela je švignila tudi v gospodarsko poslopje Ivana Filipčiča, posest-nika v Zakutu pri Brežicah. Re-šili so le živino, vse drugo je po-gorelo. — V sušilnici tekstilne tovarne "Inteks" v Kranju je nastal ogenj. Vnel se je bom-

baž. Če ne bi pravočasno po-magali tovarniški delavci in kranjski gasilci, bi bil ogenj uni-čil lahko del tovarne. — Kmalu bi bila zgorela parna žaga go-spoda Ivana Žaraja v Slovenski Bistrici, a so požar pravočasno opazili, tako da ni večje škode. — Požar je izbruhnil pri Fran-cu Vilmanu na Savi pri Jeseni-cah. Požar se ni razširil, pač pa ima lastnik veliko škodo.

Usoda Amerikanca. Po dol-gih letih se je vrnil domov v Be-sunje pri Cerknici Tone Z. Po-poklicu je bil mizar. Da bi si kaj več prislužil, je šel s trebu-hom za kruhom "čez lužo." Tam si je pri težkem tovarniškem de-lu pokvaril živce in so ga oddali v norišnico. Sedaj so ga ame-riške oblasti poslale s spre-mstvom domov. Vprašanje pa je, kdo ga bo sedaj vzdrževal, ali občina ali Amerika, ker je ame-riški državljan.

Starček 110 let. Redki so ljudje, ki doživljajo sto let živ-ljenja, še redkejši, ki žive kaj prida čez eno stoletje. V Krivi Palanki pa živi možak, Dode Milenkovič, ali kot ga vsi kličejo "Čika Dode," ki je star že svojih 110 let. Kljub tej častitljivi starosti še prav dobro vidi in sli-ši. V vsem življenju je bil sa-mo enkrat bolan, in sicer tri dni. "Varuje me Gospod," pravi čika Dode, "nikdar se nisem niti s prstom dotaknil tujega življenja in imetja, zato me varuje Go-spod!" Kaditi je začel 110 let-ni starček šele ob svoji stoletnici. Alkohola niti danes ne pije in pravi, da je ravno tako doživel toliko let. Od svojega sedemde-setega leta ne pusti več, da bi ga kdo bril, vedno se brije, odnosno striže brado sam. Pravi da zato, ker je nekoč videl brivca, kako je nekemu starcu grozil, ko ga je bril. Čika se namreč kljub vi-soki starosti zelo boji smrti. On je tudi zelo praznoveren, in ne mara o smrti ničesar slišati. Že samo to mu zadostuje, ako ga kdo vpraša, če bi še rad živel; ko sliši tako vprašanje, je že ko-nec, nobene besede ni več spravi-ti iz njega. S skrbjo pripove-duje, da mu je neka ženska pre-kovala smrt v letu 1931. Na vprašanje, kaj bi si želel videti v življenju, je čika Dode odvr-nil, da bi pač zelo rad enkrat vi-del kralja, ko je že tolikokrat slišal, kako zelo je dober.

NEKAJ POLITIČNIH MISLI

Dne 4. novembra imamo dr-žavljeni Z. D. zopet enkrat pri-liko, da izrečemo svojo sodbo o sedanjem političnem položaju in akutni delavski brezposelnosti, za katero je odgovorna kapitali-istično - imperijalistična republi-kanska stranka, ki ima vlado in postavodajo v rokah zadnjih 10 let.

Vsi trezni in pošteni Ameri-kanci se pripravljajo, da teme-ljito obračunajo z javno korup-cijo in z ljudmi, ki so odgovorni za sedanji obupni položaj delav-stva v tej zemlji. Kaj pa mi, jugoslovanski volilec? Ali bomo sledili treznim in odkritim ame-riškim politikom, ali bomo slepo drveli za raznimi Grilloviči, ki nimajo drugega cilja pred se-boj, kakor plezati po hrbtšču — jugoslovanskih volilcev do mast-nih javnih korit. ...?

"V naselbini vlada veliko za-nimanje za republikansko stran-ko," piše Enakopravnost. Bog-me da, gospodine uredniče. Ne samo v naselbini, ampak širom Zedinjenih držav. Posebno se zanimajo za to stranko milijoni tistih, ki dan za dnem gladni in raztrgani, bledih od skrbi za svoje družine izmučenih obra-zov, zastojni iščejo od tovarne do tovarne toliko obetano repu-blikansko prosperiteto. ...

Naši listi nam priporočajo, da naj glasujemo za vse mestne bonde v svoti \$43,000,000, ter za povišanje davka s a m i m sebi. Pravijo, da Cleveland napredu-je, in s tem bi se tudi mnogo od-pomoglo brezposelnosti, ker bi na tisoče delavcev dobilo delo pri mestnih gradbah.

Za Boga svetega, kje pa vi-

baž. Če ne bi pravočasno po-magali tovarniški delavci in kranjski gasilci, bi bil ogenj uni-čil lahko del tovarne. — Kmalu bi bila zgorela parna žaga go-spoda Ivana Žaraja v Slovenski Bistrici, a so požar pravočasno opazili, tako da ni večje škode. — Požar je izbruhnil pri Fran-cu Vilmanu na Savi pri Jeseni-cah. Požar se ni razširil, pač pa ima lastnik veliko škodo.

Usoda Amerikanca. Po dol-gih letih se je vrnil domov v Be-sunje pri Cerknici Tone Z. Po-poklicu je bil mizar. Da bi si kaj več prislužil, je šel s trebu-hom za kruhom "čez lužo." Tam si je pri težkem tovarniškem de-lu pokvaril živce in so ga oddali v norišnico. Sedaj so ga ame-riške oblasti poslale s spre-mstvom domov. Vprašanje pa je, kdo ga bo sedaj vzdrževal, ali občina ali Amerika, ker je ame-riški državljan.

Starček 110 let. Redki so ljudje, ki doživljajo sto let živ-ljenja, še redkejši, ki žive kaj prida čez eno stoletje. V Krivi Palanki pa živi možak, Dode Milenkovič, ali kot ga vsi kličejo "Čika Dode," ki je star že svojih 110 let. Kljub tej častitljivi starosti še prav dobro vidi in sli-ši. V vsem življenju je bil sa-mo enkrat bolan, in sicer tri dni. "Varuje me Gospod," pravi čika Dode, "nikdar se nisem niti s prstom dotaknil tujega življenja in imetja, zato me varuje Go-spod!" Kaditi je začel 110 let-ni starček šele ob svoji stoletnici. Alkohola niti danes ne pije in pravi, da je ravno tako doživel toliko let. Od svojega sedemde-setega leta ne pusti več, da bi ga kdo bril, vedno se brije, odnosno striže brado sam. Pravi da zato, ker je nekoč videl brivca, kako je nekemu starcu grozil, ko ga je bril. Čika se namreč kljub vi-soki starosti zelo boji smrti. On je tudi zelo praznoveren, in ne mara o smrti ničesar slišati. Že samo to mu zadostuje, ako ga kdo vpraša, če bi še rad živel; ko sliši tako vprašanje, je že ko-nec, nobene besede ni več spravi-ti iz njega. S skrbjo pripove-duje, da mu je neka ženska pre-kovala smrt v letu 1931. Na vprašanje, kaj bi si želel videti v življenju, je čika Dode odvr-nil, da bi pač zelo rad enkrat vi-del kralja, ko je že tolikokrat slišal, kako zelo je dober.

V znamenju požarov. Ogenj je do tal upepelil hišo in gospo-darsko poslopje kočarja Josipa Vajdiča iz Andrejevega pri Krškem. — Požar je uničil kozolec posestniku Stihu v Gotni vasi pri Novem mestu. — Strela je uda-rila v hlev posestnika Karla Až-beta v Dolenčicah pri Javorju. Velika stavba je pogorela in ž njo krma za 19 glav živine. In v Zgornjih Pirničah pri Medvo-dah je udarila strela v poslopje posestnika Merjaseca, ki mu je pogorelo vse imetje. — Strela je švignila tudi v gospodarsko poslopje Ivana Filipčiča, posest-nika v Zakutu pri Brežicah. Re-šili so le živino, vse drugo je po-gorelo. — V sušilnici tekstilne tovarne "Inteks" v Kranju je nastal ogenj. Vnel se je bom-

baž. Če ne bi pravočasno po-magali tovarniški delavci in kranjski gasilci, bi bil ogenj uni-čil lahko del tovarne. — Kmalu bi bila zgorela parna žaga go-spoda Ivana Žaraja v Slovenski Bistrici, a so požar pravočasno opazili, tako da ni večje škode. — Požar je izbruhnil pri Fran-cu Vilmanu na Savi pri Jeseni-cah. Požar se ni razširil, pač pa ima lastnik veliko škodo.

Usoda Amerikanca. Po dol-gih letih se je vrnil domov v Be-sunje pri Cerknici Tone Z. Po-poklicu je bil mizar. Da bi si kaj več prislužil, je šel s trebu-hom za kruhom "čez lužo." Tam si je pri težkem tovarniškem de-lu pokvaril živce in so ga oddali v norišnico. Sedaj so ga ame-riške oblasti poslale s spre-mstvom domov. Vprašanje pa je, kdo ga bo sedaj vzdrževal, ali občina ali Amerika, ker je ame-riški državljan.

Starček 110 let. Redki so ljudje, ki doživljajo sto let živ-ljenja, še redkejši, ki žive kaj prida čez eno stoletje. V Krivi Palanki pa živi možak, Dode Milenkovič, ali kot ga vsi kličejo "Čika Dode," ki je star že svojih 110 let. Kljub tej častitljivi starosti še prav dobro vidi in sli-ši. V vsem življenju je bil sa-mo enkrat bolan, in sicer tri dni. "Varuje me Gospod," pravi čika Dode, "nikdar se nisem niti s prstom dotaknil tujega življenja in imetja, zato me varuje Go-spod!" Kaditi je začel 110 let-ni starček šele ob svoji stoletnici. Alkohola niti danes ne pije in pravi, da je ravno tako doživel toliko let. Od svojega sedemde-setega leta ne pusti več, da bi ga kdo bril, vedno se brije, odnosno striže brado sam. Pravi da zato, ker je nekoč videl brivca, kako je nekemu starcu grozil, ko ga je bril. Čika se namreč kljub vi-soki starosti zelo boji smrti. On je tudi zelo praznoveren, in ne mara o smrti ničesar slišati. Že samo to mu zadostuje, ako ga kdo vpraša, če bi še rad živel; ko sliši tako vprašanje, je že ko-nec, nobene besede ni več spravi-ti iz njega. S skrbjo pripove-duje, da mu je neka ženska pre-kovala smrt v letu 1931. Na vprašanje, kaj bi si želel videti v življenju, je čika Dode odvr-nil, da bi pač zelo rad enkrat vi-del kralja, ko je že tolikokrat slišal, kako zelo je dober.

Poglejte malo naokoli po uli-cah! Skoraj vsak drugi trgov-ski lokal je "for rent," tovarne počivajo z razbitimi okni, hiše prazne, črne kakor sam vrag se podirajo; njih strehe so podob-ne turškim kamelam. Vrednost premoženja pada iz dneva v dan.

Tudi delavcem ti bondi ne bo-do mnogo koristili. Zaslužili bodo ta denar po večini bogati kontraktorji s svojimi stroji. Vi-deli smo prošlo poletje, ko se je popravljalo progo poulične je-zeznice na St. Clair Ave., in kdo je delal? Osem iz Juga impo-rtiranih Zamorcev, pet strojev in trije Italijani, medtem ko je na stotine belih brezposelnih de-lavcev stalo na trotoarju ter žalostno opazovalo delo.

Rojaki, dobro premislimo po-prej, komu in z a k a j oddamo svoj svoj glas!

Neodvisen volivec.

Pozor, Girard, O.

Rojakom v Girard, Ohio, in okolici naznanjamo, da je Mr. John Anžiček v Girardu in oko-lici naš pooblaščen zastopnik in ima pravico pobirati naročnino za dnevnik "Ameriško Domovi-no," oglese, tiskovine in vse dru-ga ter dajati za to potrebne po-botnice. Rojakom ga toplo pri-poročamo!

Uprava "Ameriške Domovine."

Če verjamete, al' pa ne...

K neki družini je prišla iz daljnega mesta na obisk teta. Ostala je precej časa, končno pa le reče, da mora domov. Družina ji je branila, naj ne odpotuje, seve, lepo previdno, da ne bi teta vzela besed za res. Vsa družina jo spremlja na kolodvor in gospodar ji kupi lep šopek cvet-lic za spomin. Ko čakajo na vlak, teta vsa vneta duha cvetlice in reče: "Jehata, kako lepe cvetke so, in pa kako lepo diše! Gotovo je ta šopek precej ve-ljal."

Tu se pa oglasi mali Ivanček: "Ja, precej je stal, pa to nič ne de. Ata so rekli, da ne gledajo na par dolarjev, samo da odpo-tuješ!"

Odjemalec: "Ali ste mi poka-zali vse, kar imate v prodajal-ni?"

Trgovec: "Vse. Samo onega računa ne, ki sem vam ga pred par meseci poslal. Ta je pa pri vas."

Zadnjič s m o podpirali neko baro, naj bo že k j e r hoče, ko eden od naše komisije izvleče iz žepa zajčjo tacio.

"Čemu pa ti je to?" ga vpraša sosed na desni.

"Veš, to je za srečo. Oni ve-čer, ko sem prišel malo pozno do-mov, enmajhno natreskan, mi je hotela moja žena žepe previziti-rati. Ko je segla v žep, je pri-jela za to tacio, pa jo je takoj iz-pustila in strašno zakričala. Mi-slila je namreč, da je prišla za miš. Od tedaj pustim moje žepe pri miru. Vidiš torej, da mi je ta tacia srečo prinesla."

V šoli vpraša učitelj nekega brihtnega učenčka:

"Kako pravimo onemu člove-ku, ki govori in govori, čeravno ga nihče izmed poslušalcev ne posluša in nikogar ne zanima?"

Učenček se pa odreže: "Uči-telj."

Franca se je peljala v Penn-sylvanijo k prijateljici na obisk, kjer je ostala par dni. Ko se vrne domov, vpraša svojega sinčka:

"Frankie, kaj je pa delal ata ta čas, ko mene ni bilo doma?"

"Muhe je lovil."

"Pa nič drugega?"

"O, ja, vjel je tudi enega sr-šena."

Hudo ga je bilo prišlo in le-žal je bolan več tednov. Njego-va žena se snide pri groceriji s prijateljico in ta jo vpraša:

"Ali je tvoj mož še vedno bolan?"

"Še! Vstal bi bil sicer že lah-ko in delal tudi, toda. . ."

"No, potem pa ni več tako hu-do."

"O, ja, hudo, zelo hudo je bo-lan, ker mu viska še ne diši. . ."

Katra: "Kaj praviš, ali je Ba-lantinčeva res. . .?"

Spela: "Seveda je res."

Katra: "Kdo bi ji prisodil?"

Spela: "Balantinčevi

DVA TEDNA V KANADSKIH GOZDOVIH

Piše JAKA DEBEVEC

Doktor je nekaj godrnjal, naj se vsedem na kanto, če se mi ljubi, kar pa nisem upošteval in ne ubogal. Pohvalil sem Jova, ker je napravil tako majhno luknjo vrhu kante, ker če bi bila večja luknja, bi nam ušel ves fižol skozi odprtino. Joe je rekel, naj le pustimo fižol, da se izkašlja in da izpuhti vsa voda, ker je suh fižol veliko boljše. Tudi voda je kmalu zavrela in stresli smo peščico čaja notri in odstavili vse skupaj iznad ognja. Postavili pa smo posodo v vroč pesek, da se ne shladi, in pa da se čaj poleže na dno.

V tem je Joe naznanil, da je fižol gotov in je vzel kanto iz ognja. Napravil je to jako hitro in tudi tako hitro izpuštil kanto iz rok, ker je bila vroča in je ne bi kazalo držati predolgo v roki. Potem je vzel konec svojega suknjčica in ovil s njim kanto, da ga ni peklo in je s svojim lovskim nožem kanto odprl. Pokazal se je tako lep in rumen fižolček, da sem komaj zadrževal slino. Seboj smo imeli kratek kruha, katerega je Joe razdelil pošteno na tri enake dele. Predno sem vzel kruh v svojo last, sem natančno pregledal tudi ostala dva kosa, če ni morda kdo dobil kako mrvice več, kot drugi. Kajti tukaj imamo vsi enake pravice in dolžnosti in jaz ne bi trpel, da bi se komu kratila pravica, ali pa, da bi imel kdo kake posebne privilegije. Pa naj bo kdo doktor, ali urednik, ali navaden cesarsko kraljevi ognjegasec: vsi trije smo bili lačni.

Seboj smo imeli eno žlico in eno kovinasto skodelico. Če bi hoteli vsi trije jesti s žlico in iz skodelice, bi morala dva čakati, da se najprej eden naje. V tem slučaju bi bila grozna nevarnost, da bi tista dva, ki bi onemu v zobe gledala, ki bi se s fižolom mastili, od gladi umrli, ali vsaj v nezavest padli. In prvi, ki bi zajel najprej iz kante, bi ne znal fižola razdeliti na tri enake dele in bi bila nevarnost, da bi sam (po pomoti) največ zajel. Zato je rekel Joe, da bo napravil fižolove sendviče.

Zopet bo nekaj novega, si mislim. Jedel sem že vsakojake sendviče, fižolovih pa še ne. Radoveden sem bil, kako ga bo napravil, posebno če bo "zrihtal" kočevski sendvič, ki se napravi tako, da je na obeh straneh meso, v sredi pa kos kruha. Ne vem, kako bi držal v roki spodnjo plast fižola. Joe pa najbrže ni še poznal kočevskih sendvičev (pozneje sem ga to navedel) in je razdelil vso kanto fižola na tri kose kruha. Bil je tako natančen, da je dobil vsak enako število fižolov in je samo eden hodil preveč; tistega sva dala z doktorjem velikodušno Jovu, ki je največ trpel ta dan, ko je moral veslati. Joe se nama je lepo zahvalil za naklonjenost in je fižol s hvaležnim srcem sprejel.

Kar se tiče dobre kvalitete, je takle fižolov sendvič izborn, da si bi kdo mislil, da suh kruh in suh fižol ne spadata skupaj. Res se včasih primeri, da fižol obliči v grlu in je treba na široko zazijati in krepko požreti, da se ga spravi v njegovo bodočo zavetisce, v želodec. To se posebno rado zgodi, če se fižol obrne po strani, oziroma na poček. Zato je treba pri napravljanju sendvičev paziti, da se jih položi lebo po dolgem, kot sardine v skatli.

Se ena stvar je, na katero moram opozoriti naše cenjene čitatelje. (Te posebno, ker vem da bo katera še jutri napravila fižolov sendvič, da se prepriča, če je res tako dober, kot sem rekel). Pri zavijanju fižolovega sendviča človek ne sme govoriti, še manj pa se kregati. Namreč lahko se krega sam s seboj, nikakor pa ne z drugim človekom. Človek, ki govori, ali ki se krega (posebno jaz sem take sorte), ne spravi nobene besede iz sebe, če obenem z jezikom, govori tudi z

rokami. Fižol je muhast, kolikor ga je in ima vsak svojo pamet in svoje napake. Samo malo premaknete roko, pa vam skoči polovica fižolov z sendviča. Ta sem izkusil jaz, ki sem skušal doktorju dokazati (pa sendvič sem držal v roki), da je danes petek, medtem ko je on trdil, da je sobota. Ker sem bil svoje stvar gotov in gvišen, sem v svrhu boljšega razumevanja, mahnil z roko, pa je pri tej priči skočilo pol fižola s kruha na tla. In vi ne veste, kako je zamudno, če mora človek pobirati masten fižol v pesku ter vsakega posebej obrisati umazanega peska. Se reče, saj ne škodi, če se uživa fižol s peskom, pa stvar tako čudno hrešči med zobmi, da ni za nikamor.

Kadar boste torej jedli fižolov sendvič, lepo mirno sedite, dokler niste gotovi žnjim. Zdi se mi pa, ampak ne vem za gotovo, če so taki sendviči priporočljivi za normalne razmere. Po zavijanju takega sendviča nastanejo namreč prav kmalu razni "hudi duhovi," ki sicer nimajo nobene pomena v prostornih kanadskih šumah, ne vem pa, kako bi bili sprejeti v domači sprejemni sobi, posebno če vsak fižol posebej stori svojo stanovsko dolžnost.

Ko smo pospravili sendviče, smo jih lepo zalili z vročim čajem, ker nismo imeli, razun vode, nobene druge tekočine pri sebi. Doktor in Joe sta pila čaj brez sladkorja, zato sem jaz njun delež stresel v mojega. V Kanadi ni nobene jedi brez vročega čaja in je posebno v mrzlih dneh jako priporočljiv.

En fižolov sendvič in skodelica čaja ni Bog ve kakšno kosilo, toda boljše je kot pa nič. Po južini smo si prižigali vsak svoj dim: doktor cigaro, Joe pipó, jaz pa cigareto. Naložili smo še nekaj polen na ogenj in lepo kramljali o tem in onem. Joe nam je pripovedoval, da meri to jezero kakih 100 milj v obsegu in da je največje v tem kraju. Jezero imajo v najemu Amerikanci, kakih 12 jih je, ki imajo svoj klub. Na skrajnem koncu imajo klubovo hišo, motorne čolne in paznika, ki pazi, da nepoklicani ribiči ne love rib. On da pozna vse člane tega kluba, ki so mu dovolili, da sme loviti ribe, kadar hoče, torej ni nič napakega, če jih love tudi njegovi prijatelji. Poleg tega je pa čisto gotov, da danes ne bo nikogar v ta zapuščen kraj in da lovimo brez skrbi. Stvar je iz gledala, kot nekako tihotapstvo, toda par ribic več ali manj v tako velikem jezeru, ne dela dosti razlike.

Jezero lastuje pravzaprav kanadska vlada, kakor tudi vsa jezera, ki jih oddaja raznim najemnikom za dobo 12 let proti gotovi odškodnini. Po preteku te dobe, se pa najemnika ne more ponoviti in potem lahko vsakod ribari po svoji mili in dragi volji. Najemnik jezera ima edino pravico, da lovi ribe, poleg tega ima pa še pravico do 60 čevljev obrežja, kjer lahko strelja divjačino. Namreč, nikdo drugi ne sme ribariti in ne streljati v tem okrožju, razun če najemnik to izrecno dovoli. Če bi se pregrešil zoper to postavbo, ga ima najemnik pravico aretirati (če se lovec pusti) in mora plačati \$200.00 kazni. In če je slučajno pet lovec zasačenih pri takem opravi, mora vsak plačati gori imenovano vsoto.

Povedal pa sem Jovu, četudi je stvar taka, kot pravi, pa če zdajle skoči kak srnjak iz gošče, da se našlampa bistre vodice, ga bom pihnil, pa če bi sam angleški kralj, z vso svojo avtoriteto rekel, da so tukaj srnjaki zapiti. Če kdo misli, da bom držal puško v roki in pustil, da se mi bo srnjak v obraz smejal, se strašno moti.

(Pride še.)

T. C. Bridges—Ant. Anžič

NA POMOČ!

Novela
Grazia Deledda

"Jaz tudi," prizna Jim bolj mirno. "Sedaj se tudi spomnim, da tipkanje ni bilo takšno kot pri Uptonu. Mislim pa sem, da je temu vzrok njegov strašni položaj." Nato preneha. "Ker pa ni Upton ničesar sporočil, je tudi to slabo znamenje. Saj je rekel, da bo začel ob desetih."

"Ne," ga popravi Sam. "Rekel je le, da bomo od desetih dalje pripravljani. To je pa vse kaj drugega."

"Zopet imaš ti prav, Sam," mu pritrdi Jim. "Potem pa bo najbolje, da čakamo in poslušamo, ako se še kaj oglasi."

"Seveda!" reče Sam. "Ali dovolite, Mr. Valda?"

"Ako dovolim! Fant moj, rajši dam dohodke celega leta, kot pa zamudim to sporočilo! Moja hiša vam je na razpolago, dokler želite. In jaz prav tako trdno kakor vi upam, da je vaš prijatelj živ in zdrav. Seveda pa utegnemo še dolgo čakati. Menjaval se bomo." Pri teh besedah si natakne par slušal.

Čakali so res dolgo, tako dolgo, da je Jim izgubil vsako upanje; tu pa slednjič začno tipkati Morsejevi znaki.

"Ali je Upton?" hitro vpraša profesor.

"Da. Poznam njegovo pošiljatev," odgovori Jim. "Nikar ne govorite, prosim!"

Naslednjih pet minut je bilo v veliki sobi tako tiho, da niti dihanja ni bilo čuti, končno pa se Jim obrne k družbi in obraz mu je kar žarel.

"Hura!" zavpije. "Odbili so jih! Upton je živ in zdrav! On pravi, da lahko zdržijo še osem do deset tednov in da željno pričakujejo našega svidenja."

"Sijajno!" pravi Valda veselo. "Zdaj vam pa d am nekaj malice, nato vas pa popeljem nazaj v vaš hotel, ker se vam bo mudilo na pot."

Ko so stopali dol po stopnicah za njim, pošepeta Sam Jimu: "Bolje bi bilo, da bi hoteli, Jim! Pomisli vendar, da je Gadsden slišal vse, kar je Upton povedal."

"Toda Jim zmaje z glavo. — "Samo če je imel izredno dober radio, Sam. Se celo z Valdovim sem komaj ujel Uptonovo pošiljatev."

37. Nepričakovano: dobrodošli! Sprevednik z obrazom kavne barve je prišel skozi dolg, odprt ameriški železniški voz in nekaj klical, profesor, ki je znal španjolski, pa je prevajal. "Naslednja postaja bo Goyaz," je pojasnjeval in začel pobirati svojo ročno prtljago.

Potovali so že skoraj 24 ur in fantje so bili pokonci že od zore ter si ogledovali pokrajino; bila pa je popolnoma drugačna, kakor so pričakovali. Kakor večina Angležev, so tudi oni mislili, da je Brazilija dežela gozdov in močvar in so bili kar očarani, ko so videli, da se železnica penja na gorske prelaze, dasi so nekateri bili celih tri tisoč čevljev nad morsk gladino. Po dolinah so zeleneli gozdovi, više ležeči kraji pa so bili popolnoma brez vsega drevja. Vozili so se mimo mnogih in velikih kavnih plantaž, zdaj pa so hoteli preko prerij, kjer so se pasle velike črede goved.

"Zdi se, da pri potovanju skozi takele pokrajine, ne bomo imeli sploh nobenih težav," pravi Jim.

Greg pa se zasmije. "Saj ni povsod tako, kakor tukaj, Jim posebno pa na dolgem potu ne. To boš lahko spoznal, še preden boš en teden starejši."

"To bom verjel takrat, ko bom videl," odvrne, "odvrne Jim smeje. Tu pa začne vlak počasneje voziti in obstane ob dolgem peronu."

Vsa družba je pridno hitela

jemati prtljago iz železniškega voza, ko se jim približa visok, suh mož, komaj malo temnejše polti od Angleža, obleden v angleške jahalne hlače in lahko jopico, in se dotakne profesorjevega ramena, rekoč:

"Vi ste profesor Thorold, kaj ne?"

"Da," odgovori profesor in poznalo se je, da je precej presenečen.

"Dobrodošli torej," pravi veliki mož. "Jaz sem Antonio Seca, bratranec Arturja Valde. Brzovajil mi je, da pridete in mi naročil, naj vam grem na roko."

Profesor ga ostro pogleda, pa Secove temne oči so ga gledale tako prostodušno, da je bil kar zadovoljen.

"To je jako prijetno presenečenje," pravi nato. "Upam pa, da vas ne bomo morda nadlegovali."

"Prav veselilo me bo," odvrne Seca smehljaje. "Tudi če bi ne bili prijatelji mojega dobrega bratranca, bi si štel v srečo, da smem Angleže pod streho vzeti. Prosim vas, ne trudite se s prtljago! Bodo že moji ljudje zanj poskrbeli."

"Srečo imamo," zasepeta Jim Gregu, ko se odpeljejo na vozu z dvema lepima mulama s postaje in obrnejo proti Secovi hiši, ki je stala na griču nad mestom.

"In vse to nam je naklonil ta dobi Valda. Je res fant, da je malo takih."

"Res!" pritrdi Greg. "Ali si pa tudi slišal, kako je Seca očku rekel, da mu bo posodil mule za našo pot? Te bodo gotovo dobre in tako bom o Gadsdena lahko daleč zadaj pustili."

"Gadsden si bo tudi preskrbel mule, bodi brez skrbi!" pravi Sam. "To deželo pozna in španjolsko govori kakor domačin. Prepričan sem se o tem na ladji."

"Radoveden sem, kje se zdaj le nahaja," reče Jim. Napol sem že mislil, da se bo peljal z istim vlakom ko mi."

"Stavim, da ni daleč za nami," odvrne Sam. "Povem vam, da bomo morali hiteti, ako bomo hoteli biti mi spredaj"

"Ne bodi tako črnogled!" reče Greg. "Za zdaj vsekakor vemo, da smo spredaj pred Gadsdenom, ker nas je hotel davi potegniti na radiu, drugega bolj zgođenega vlaka pa tudi ni mogel ujeti."

Sam se namuzne. "Greg, le nikar ne misli, da jaz prečno gledam. Mogoče pa bo res, da Gadsdena malo bolje poznam ko ti in zato ti povem, da bo njegova težka posekati. Na ta zaklad je ves mrtev in sem prepričan, da bo zastavil zadnji peny, samo da ga dobi."

"Kako to! Jaz sem pa vedno mislil, da je Gadsden bogat človek," vzklikne Jim.

"Tudi jaz, dokler sem bil v Polcaplu," pravi Sam mirno, "zdaj pa stvar bolj poznam. V veliko stisko je zašel, in sicer zavoljo neke velike družbe — ne vem prav dobro, kakšne, — in če ne dobi v prav kratkem času velike vsote denarja, sem prepričan, da je pri kraju!"

"Kaj? Bankrot?" je vprašal Jim glasno.

"Vse tako kaže," je odgovoril Sam.

Jim rahlo zaživžga, rekoč: "Zdaj šele Gadsdena razumem. Prav imaš, Sam. Mož, kakor je Gadsden, se ne bo ustrašil nobenega sredstva, kadar mu gre za to, da se reši poloma."

38. Brod
Secova hiša je stala na vetrni strani griča. Ko so se izvrstno navečerjali, so šli z gostiteljem ven na široko verando, ki je bila pred moskiti zavarovana z gosto žično mrežo. Zunaj so v temi plesale kresnice kakor modre iskric in neka nočna ptica je pela, kakor da bi v daljavi klenkal zvonček.

(Dalje prihodnjic.)

Volite "straight" demokratski tikit!

MOJIM BRATOM IN SESTRAM

Daleč tam za morjem, tužne so gomile, ki so moje brate in sestre zagrnil.

V jamici tam tihi trupla njih trohne, duše njih pa v raju tam pri Bogu še žive.

V duhu tam klečim, brišem si solze, svečice pa na grobeh tužno mi brle.

Misli mi nazaj hite, tje v domačo vas, ko v krogu ljubljenih bil je zlati čas.

Zdaj ni bratov ne sestra, grob jih krije mi: enkrat pa nad zvezdami skup' bomo prišli.

Mrs. Kic.

Državni pravdnik

Državni prosekutor v Clevelandu, Mr. Ray T. Miller, nam je poslal prepis pisma, ki ga je naslovil na "Enakopravnost," in v katerem pismu piše Mr. Miller: Urednik "Enakopravnosti." Gospod: Opozorili so me na vaš list z dne 31. oktobra, v katerem se izjavljate, da je bil Mr. George "Rip" Hurley nekoč tovariš v mojem odvetniškem poklicu. In moja želja je, da vas sedaj opozorim, da Mr. Hurley ni bil nikdar moj tovariš v odvetniškem poklicu, niti aktiven, niti pasiven ali sploh na kak način. In nadalje vam rečem, da je ves vaš članek — laž, potvorba, in zahtevam, da preključite svojo izjavo, ki ni resnična in sicer v pondeljki številki. S spoštovanjem — Ray T. Miller, državni prosekutor.

JOSEPH J. OGRIN

ODVETNIK

401 Engineers Bldg.

Main 4128

Zvečer:

15621 Waterloo Rd.

Kenmore 1694

IZVOLITE PONOVO

Ray T. MILLER-JA

ZA

PRAVDNIKA

On je držal svojo obljubo napram ljudstvu. Izčistil je mestno hišo grahtarjev.

PRIPOROČEN OD:

Clevelandske odvetniške zbornice
Cleveland Press
Cleveland Plain Dealer
Citizens League
In več drugih civilnih organizacij

MOŠKA OBLEKA

vestno sčiščena in zlikana samo za 80 c

Ako pridemo na vaš dom iskat in nazaj pripeljemo, pridenite še 20c

The Frank Mervar Co.

SLOVENSKA ČISTILNICA

5921 Bonna Ave. Tel. Henderson 7123

Odperto do 8. ure zvečer

Grozdje, mošt, sodi

Starim in novim odjemalcem naznanjam, da dobite pri meni samo najboljšo West Side grozdje, fin mošt in dobre soče, ako želite. Najboljša postržba in jako zmerno cenc. Se priporočam.

Joseph Kozely

4686 W. 130th Street

CLearwater 0187

Joseph J. OGRIN

za

DRŽAVNEGA POSLANCA

demokratski listek

volitve 4. novembra

IZVOLITE
Abner H.
GOLDMANza
Common Pleas
SODNIKA

X Abner H. Goldman

GRDINA'S SHOPPE

Popolna zaloga oblek in vasa oprema za nove in stare

Beauty Parlor

Vedno najmodernejši frizuristi klobuki.

Trgovina zaprtje vso sredo pop. zvečer 10.00.

6111 ST. CLAIR AVE.

Henderson 7112 (M. Thu. S.)

Opremljena soba
se da v najem. Gorkota. 923 E. 73rd St. (258)V najem
se oddasta dve sobi, pripravi za pečarje. 1003 E. 63rd St. Prostor v kleti. (259)

Joseph J. OGRIN

za

DRŽAVNEGA POSLANCA

demokratski listek

volitve 4. novembra

HENRIK SIENKIEWICZ

POTOP

Iz poljščine prevel
DR. RUDOLF MOLE

Hetmanovo obličje se je razjasnilo, zakaj res ni imel gotovine, dasi je pred kratkim Vilno izropal, vrhu tega je bil že od narave skop. Res pa je bilo tudi to, da so dohodki iz njegovih ogromnih posestev, ki so se raztezala od Inflantskega do Kije-va ter od Smolenska do Mazov-ja, zares nehali, in da so stroški za vojaštvo rasti z vsakim dnem.

"To mi ugaja!" je rekel. "Ganchof bi začel takoj trkati na mojo blagajno, ti pa si drugačen človek. Poslušaj torej, za kaj gre."

"Poslušam pozorno."

"Najprej pojdeš na Podlesje. To je nevarna pot, zakaj tam so zavezniki, ki so zbežali iz tabo-ra in se vojskujejo proti meni. Kako se jim izviješ, to je tvoja stvar. Oni Jakob Kmitic bi ti morda prizanesel, toda ogibal se Horotkieviča, Zeromskega in zlasti Volodijovskega in njegove lavdanske družbe."

"Bil sem že v njih rokah in se mi ni nič pripetilo."

"Torej dobro. Stopi v Zablu-dov, kjer je Harasimovič. Naro-čiš mu, da naj zbere kolikor mo-goče mnogo denarja iz svojih posestev, iz davkov od koderkoli more in naj mi ga pošlje, a ne sem, temveč v Tulco, kjer so že moje stvari. Kar more zastaviti premičnin in nepremičnin, naj jih zastavi; kar bo mogel vzeti od Židov, naj vzame. . . Drugič naj pomisli, kako bi pogubil za-veznike. Toda to ni več tvoja skrb, dal mu bom lastnoročna navodila. Ti mu oddaj list in pojdi takoj v Tikočin h knezu Boguslavu."

Tu je knez prenehal in začel glasno dihati, ker ga je daljše govorjenje zelo utrudilo. Kmi-tic pa ga je željno pogledoval, ker ga je duša silila na pot in ker je čutil, da bo to potovanje, polno slutenih dogodiljaev, bal-zam za njegove notranje rane.

Črez nekaj časa je hetman na-daljeval:

"Za glavo se grabim, čemu sedi Boguslav še vedno na Pod-lesju? . . . Za Boga! Saj lahko pogubi mene in sebe. Tudi do-bro pazi na to, kar ti povem, za-kaj dasi mu oddaš moje liste, je vendar treba, da boš umel z živo besedo podpreti in razložiti vse, kar se ne da napisati. Torej ve-di tudi to, da so bile včerajšnje novice dobre, toda ne tako do-bre, kakor sem sam mislil izpo-četka. Švedje zares divjajo: za-jeli so Velikopoljsko, Mazovje, Varšavo, sieradsko vojvodstvo se jim je samo podalo, Jana Ka-zimirja gonijo pod Krakov in vzamejo še Krakov, kakor je Bog v nebesih. Črnecki ga brani, ta sveže pečeni senator, toda, te moram priznati, dober vojak. Kdo ve, kaj se še zgodi? . . . Švedje so mojstri v dobivanju trdnjav, a pri tem še ni bilo niti časa za utrditev Krakova. Vse-eno se lahko ta bistri kaštelanek drži mesec dni, tudi dva, tri. Včasih se lahko zgode čuda, ka-kor, vsi se še spominjamo, pod Zbaražem . . . Torej, če se bo trdovratno držal, lahko hudič vse narobe preobrne. Uči se taj-nosti politike. Vedi torej dalje, da na Dunaju ne bodo radi gle-dali na rastočo švedsko moč in lahko pridejo na pomoč. . . Ta-tarji so tudi, to vem dobro, pri-pravljeni pomagati Janu Kazi-mirju; z navalom udarijo na Ko-zake in Moskvo, in takrat pri-dejo ukrajinske vojske pod Po-tockim na pomoč. . . Danes je Jan Kazimir obupanec, jutri pa se lahko sreča obrne na njegovo stran. . ."

Tu je moral knez zopet dati odihla utrujenim prsom, a gos-pod Andrej se je zalotil pri čud-nem občutku, ki si ga zaenkrat

ni znal razložiti. Torej on, pri-staš Radzivila in Švedov, je ču-til nekako veliko veselje ob mi-sli, da se sreča lahko izneveri Švedom.

"Suhaneč mi je pravil," je re-kel knez, "kako je bilo pri Vi-davi in Zarnovu. Torej pri pr-vem spopadu so naše prednje straže. . . hotel sem reči poljske, strle Švede v prah. To niso bili črnovojniki in Švedje so nato iz-gubili dokaj poguma."

"Toda vendar je bila zmaga na njih strani tu in tam?"

"Seveda, ker so se praporji Jana Kazimirja spuntali, slahta pa se je izjavila, da bo stala v bojnem redu, a biti se noče. Vse-eno se je pokazalo, da na bojnem polju Švedje ne pomenijo več nego naša redna vojska. Naj se posreči ena ali druga zmaga, se lahko duh izpremeni. Naj dobi Jan Kazimir denarna sredstva, da bo mogel plačati mezdo, pa se ne bodo več puntali. Potoc-ki sicer nima mnogo ljudi, ali so strogo izurjeni in strupeni kakor ose. Tatarji pridejo ž njimi in končno nam mejni grof ne odgovarja."

"Kako to?"

"Boguslav in jaz sva računa-la na to, da stopi takoj s Švedi in z nami v zvezo, ker veva, ko-liko je vredna njegova ljubezen do ljudovlade. . . Toda on je pre-več previden in misli le na last-no korist. Kakor se zdi, čaka, kaj se bo zgodilo, sedaj pa skle-pa zveze, toda s pruskimi mesti, ki stoje zvesto na strani Jana Kazimirja. Jaz mislim, da tiči v tem neko izdajstvo, razen če ni mejni grof zdvojl nad samim seboj ali pa le nad srečo Švedov. A preden se to pojasni, stoji zveza proti Švedom in naj se jim v Malopoljski izvine noga, tedaj se takoj dvigneta Veliko-poljska in Mazurje; Prusaki pa pojdejo ž njimi in se lahko pri-peti. . ."

Tu je knez strepetal, kakor bi ga bila prestrašila sama domne-va.

"Kaj se lahko pripeti?" je vprašal Kmitic.

"Da niti en šved ne zapusti ljudovlade!" je odvrnil mračno knez.

Kmitic je namršil obrvi in molčal.

"In takrat," je nadaljeval knez z nizkim glasom, "bi tudi naša sreča padla tako nizko, ka-kor je bila poprej visoko."

Gospod Andrej je skočil s se-deža in zakričal:

"Vaša knežja milost! Kaj pomeni to? A čemu mi je to-rej vaša knežja milost še pred kratkim pravila, da je ljudovla-da propadla in da jo je mogoče rešiti le še v zvezi z Švedi, z va-šo osebo in z bodočim vašim vla-danjem? Kaj naj torej verjamem? Ali je to, kar sem slišal svojčas, ali to, kar slišim danes? In če je stvar taka, kakršno je slika vaša knežja moč danes, za-kaj se torej vezemo s Švedi, me-sto da bi jih bili? . . . Kar duša se smeji radi tega!"

Radzivil je strogo gledal v gos-poda Andreja.

"Predrzen si!" je rekel.

A Kmitic je že jeznil na last-nem mnenju, kakor na konju.

"Naj sem, kakršen sem! Se-daj naj mi vaša knežja milost odgovori na to, kar vprašam."

"Moj odgovor se glasi," je de-jal s poudarkom Radzivil, "če se stvari zasuejo tako, kakor pra-vim, tedaj bomo bili Švede."

Gospod Andrej je nehal pu-hati z nosnicami, zato se je pa udaril z dlanjo po čelu in zakri-čal:

"Bedak sem! Bedak sem!"

"Tega ti ne zanikam," je re-kel knez, "in še dodajam, da po-stajaš predrzen. Vedi torej, da ne običutku, ki si ga zaenkrat

kako se sreča obrača. Jaz hočem dobro domovini in ničesar več. To, kar sem govoril, so samo domneve, ki se lahko ne uresni-čijo in se gotovo tudi ne uresni-čijo. Toda treba je biti previ-den. Kdor hoče, da ga voda ne odnese, mora znati plavati, in kdor hodi po gozdu, kjer ni po-tov, ta se mora često ustavljati in paziti, v katero stran je tre-ba iti. . . Razumeš?"

"Tako jasno, kakor da bi si-jalo sonce."

"Vrniti se smemo in je treba, če bo za domovino tako bolje, a se ne bomo mogli, če bo knez Boguslav še dlje sedel na Podles-ju. Zdi se, da je izgubil pamet ali kaj? Tam se mora odločiti za eno ali drugo stran; ali za Švede ali za Jana Kazimirja, in zadnje bi bilo najslabše."

"Bedak sem, vaša knežja mi-lost, ker vnovič ne razumem!"

"Podlesje je blizu Mazovja in zasedejo ga lahko Švedje ali pa pride iz pruskih mest kralju po-moč; torej bo treba izbirati."

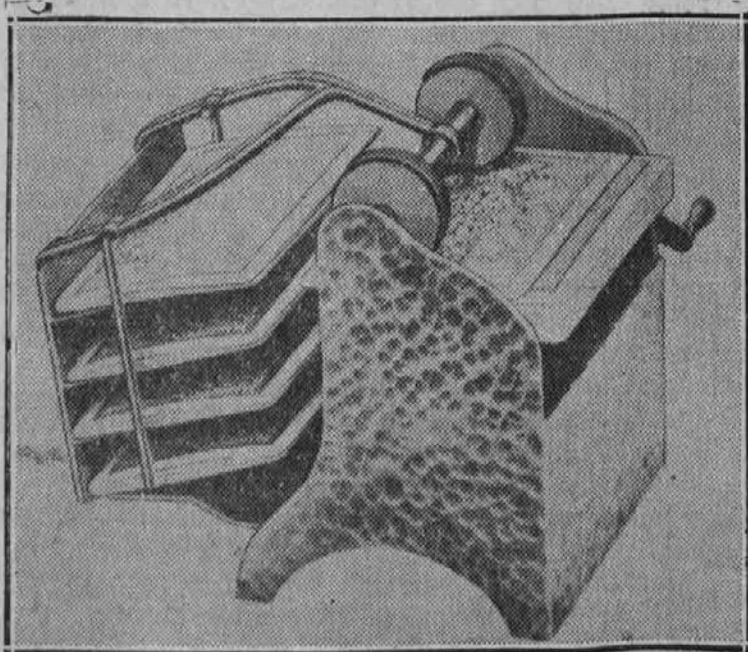
(Dalje prihodnjič.)

Gorejšnji ženin je bil do sedaj najbogatejši samec na svetu. Piše se Nicholas Brown iz Baltimore, in ki premore nekaj "malega" več kot 100 milijonov dolarčkov.

Frederick R. Coudert, odvetnik iz New Yorka in Fred G. Clark iz Clevelanda, znana voditelja modernih "križarjev," ki so se zarotili, da bodo uničili prohibicijo.

To je pa slika tistega stroja, ki ga bodo rabili odšlej marjašarji in drugi kvartopirci. Stroj zmeša in razdeli kar-te v 20 sekundah.

Volite "straight" demokratski tiket

Razveselite srca svojcev in prijateljev v stari domovini s tem, da jih posetite za praznike

POSEBNI BOŽIČNI IZLET
V JUGOSLAVIJO

na Cunardovem krasnem parniku

AQUITANIA ki odpotuje iz NEW YORKA
V CHERBOURG

v sredo 3. decembra

pod osebnim vodstvom gosp. A. G. Twombly iz clevelandskega urada Cunard linije, ki je dobro poznan našim rojakom, in ki se bo potrudil za vsa posa-aneznosti in bo rešil potnike vseh potniških skrbi. Dovolj zabave, udobni in čisti prostori, dobra, domača kuhinja na parniku. — Preskrbite si rezervacije pravočasno. Obrnite se do vašega lokalnega agenta

MIHALJEVIČ BROS.
6201 St. Clair Ave.
Cleveland, OhioJ. L. MIHELICH CO.
6419 St. Clair Ave.
Cleveland, Ohioali na
CUNARD LINE1022 Chester Ave.
CLEVELAND, OHIO

Za varnost vašega denarja, kupite Cunardove potovalne čke.

10c do 50c RAZPRODAJA

PRI

Chicago Chain Store Co.

6101 Glass Ave., vogal E. 61. ceste

EDINO PRAVA CHICAGO CHAIN STORE TRGOVINA V TEJ OKOLICI
ZAČNE SE V TOREK, 4. NOVEMBRA, OB 8:30 ZJUTRAJ

Nudili bomo 10c in 50c razprodajo z res pravo vrednostjo sezonskega modnega blaga za vso družino. Ker bo trajala ta razprodaja samo do konca tega tedna, ne moremo jamčiti da bo ta zaloga trajala dolgo, zato svetujemo, da pridete zgodaj.

Chicago Chain Store Co.

6101 Glass Ave., vogal E. 61. ceste

TUKAJ JE NEKAJ NAŠIH 10c POSEBNOSTI

25c težke volnene nogavice za delo (druge tov. vrste),	10c
par po	
300 ostankov finega blaga, navadna cena do 50c,	10c
sedaj vsak po	
200 ostankov posebno težkega	10c
mušlina, po	
500 jardov finega mušlina, 36 palcev širok, sedaj	10c
jard po	

TUKAJ JE NEKAJ NAŠIH 15c POSEBNOSTI

150 parov zimskih otroških nogavic, vredne do 50c,	15c
sedaj po	
125 parov otroških volnenih rokavic, vredne do 50c,	15c
sedaj po	
250 ostankov finih oblek za blazine, navadna cena do 39c,	15c
sedaj jard	
350 jardov fine kakovosti broadcloth, sedaj	15c
jard po	

TUKAJ JE NEKAJ NAŠIH 50c POSEBNOSTI

250 volnenih ostankov, za obleke ali krila,	50c
po	
75 flanelastih ženskih spalnih oblek,	50c
po	
150 zimskih union suits za ženske in dekleta,	50c
po	
75 finih dekliskih oblek za šolo,	50c
po	

IN ŠE NEKAJ POSEBNO FINIH POSEBNOSTI

\$1.25 moške Storm King fleeced srajce ali spodnje	75c
hlače, po	
\$1.25 70x80 fine kvalitete tanki blanketi,	75c
po	
\$1.25 moške, nove jesenske praznične srajce,	75c
po	
\$1.49 moški, posebno težki union suits, mere 38	\$1.00
do 46, po	
\$2.50 moške, volnene in flanelaste srajce, sive ali	\$1.45
khaky, po	

In še več drugih predmetov bo na razprodaji, po posebno znižanih cenah, pri stari in zanesljivi

Chicago Chain Store Co.

6101 Glass Ave., vogal E. 61. ceste

Ne pustite se zapeljati od kakih potvarjalcev. Samo ena origi-nalna Chicago Chain trgovina je, in mi nismo v zvezi z nobeno drugo trgovino v tej okolici.

PODPIS: CHICAGO CHAIN STORE CO., GLASS AVE.